

Trdoglavi nasprotnik pa vendar ni predige poslušnil. Pač srečna soseska, ki ima takega moža, kakor je Vratarič!

25. Štef. Kosiša, iz Ptujске gore, veljaven mož, ki je ob volitvah vselej in tako tudi letos na pravi strani bil, ter z besedo in izgledom tudi drugim srčnost dajal.

26. France Zagadin, obče spoštovan mož in narodnjak Monšberške fare, „strah nemškutarjev“ — kakor pravi g. dopisnik, je tudi sosede lepo ravnal, da so ž njim národno volili. Slava Vam!

27. Juri Leskovar (Glabus), župan vogovske občine blizu Oplotnice, kder je narodnost slovenska precej za plotom. Vrli naš Juri je rodoljub in poštenjak skoz in skoz. Oplotniški liberalci ga je že pred prvotno volitvijo nagovarjal, da bosta oba Seidlna volila, ker je mislil, da mora tudi on (liberalci) volilen mož biti. „Jaz bom voz najel, da se bova skupaj v Konjice peljala; tam bo jedi in pijače zastoj, kolikor si boste želeli.“ Župan pa liberalcu odgovori: „Še ne vema, če bova izvoljena. Če bom pa jaz volilec, ne bom nikdar tistega volil, ktereга liberalci priporočajo. Imam še tudi — hvala Bogu — toliko, da si zamorem na dan volitve za svoj poštteni denar jesti in piti kupiti.“ Leskovar je bil res za volilca izvoljen, liberalci pa ne, ki pa je vendar trikrat še prišel Leskovarja nadlegovat za Seidlna. — Po volitvi v Konjicah je drug liberalci Leskovarju levite štel, rekoč: „Ti le tiste slovenske „cajtne“ bereš, ki samo duhovnike hvalijo; ko bi pa nemške cajtne bral, bi čisto drugače mislil in bi bil Seidlna volil.“ — Leskovar odvrne: „Tagespošte“ res ne berem, ker jo že zdavno poznam, da liberalno gôde; berem pa „Slov. Gospodarja“, ki ne hvali samo duhovnikov, ampak vsako pravično reč, in je prav podučen list. G. Pajka sem iz prepričanja volil, kar me veseli.“ — In da je vrli mož v smislu srenjčanov volil, pokazalo se je kmalu potem, ko so ga tretjokrat za župana volili. —

28. Slavno krdelo 7 volilcev iz sv. Ila na Goričkem, pravih slovenskih graničarjev: Mart. Lorber, Maks žl. Šuškovič, Ign. Šparl, Jož. Ferk, Leop. Hanc, Jan. Jager in Jak. Petrič. Vsi so glasovali za národnega kandidata, kar je tem več vredno, kar so njih sosedje ob nemški meji: v Svičini, na spodnji in gornji Kungerti, pri sv. Jurji in tja do sv. Križa skoro da vsi v rokah nasprotnikov! Tu še ni zarja zasvitala slovenske narodnosti. — Mart. Lorber je že od nekdanj značajin mož in zanesljiv slovenski volilec, ki tudi po svojem izgledu mnogo stori za pravično stvar. Petriču so Seidlnov trak pripeli; ko pa pri volitvi vrsta ná-nj pride, si trak v žep dene, rekoč: „Zdaj pa moram k svojim iti.“ In ko g. Pajka voli, reče v šali: „Zdaj si to zvezdo že pa smem

obesiti!“ — Tako delajo prebrisani in svobodni možje! Slava jim!

29. Vrli možje šent Ropertske fare nad Laškimi: Fr. Golob, Jur. Hercog, sr. svetovalca, Mart. Hrastnik, posest., in v Svetinjski srenji: M. Turin, predst. in Mart. Rozman, posestnik. Vsem gre častno mesto, ker so morali skoz šibe podhujskanih Laščanov, pa so vendar obakrat za kandidata „pravne“ stranke stanovitno glasovali. To vrlo obnašanje volilcev je pa največ pripisati stanovitnemu, vsestranskemu podniku č. g. župnika M. Arzenška.

Politični ogled.

Vse politične novosti stojé zdaj za 25letnico vladarstva presv. cesarja v drugi vrsti. Svečanosti v spomin tega dne so pokazale, da zveze in sočutja med vladarjem in avstrijskimi narodi ni mogla zažutiti nijedna nezgoda, kolikor jih je v teku teh let zadelo Avstrijo in njene národe. Zaupljivo se oziramo vsi, ki hočemo kot zvesti Avstrijanci svobodno živeti in na národnej podlagi napredovati, zaupljivo se oziramo na prestol Nja veličanstva, ter pričakujemo od njegove ljubezni do vseh narodov, da se bodo z božjo pomočjo premagati dali napotki, ki še ovirajo porazumljenje z vsemi narodi in deželami.

V spomin 25letnega vladanja je odločil svetli cesar v ukazu do armade, da se naj napravi spominska svetinja, ki bo podeljena vsakemu, ki je, bodi si na kopnem alj na morju, v teh 25 letih kot vojak v boju bil.

Nadalje je dano pomiloščenje vsem, ki so krivi razžaljenja Njegovega veličanstva alj enega cesarjevih sorodnikov.

Po nasvetu ministra zamorejo se pomilostiti tudi drugi obsojenci, ako so se prvokrat pregrešili, posebno taki, ki so zaradi velike revšine alj pa le v nagli jezi hudodelstvo storili, doma pa imajo zapuščenih, nedolžnih sirot.

Vsi deželni zbori, ki so se razun dalmatinskega 26. nov. začeli, poslali so na Dunaj deputacije in vošilna pisma. Iz štajerskega dež. zbora so v deputacijo bili izvoljeni: Dr. Schreiner, Kellersperg, dr. Dominkuš in grof Platz; ž njimi je bil deželni predsednik.

Po odborovem poročilu gosposke zbornice se predlaga, da „gospodje“ ne odobrijo premembe, katero je zbornica gledé posojila 80 milijonov napravila, da se namreč v obče na borzne akcije denar ne dobi na posodo. Odločila bo to seja 4. t. m.

Dné 6. januarja se odpelja cesar v Petrovgrad, obiskat ruskega cesarja.